

УКООПСІЛКА
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ КООПЕРАТИВНИЙ ЕКОНОМІКО - ПРАВОВИЙ
КОЛЕДЖ

Українська мова

Програма
для проведення вступних випробувань
для вступників на основі базової середньої освіти

Абітурієнти повинні знати:

- що таке мова, її функції, роль мови у формуванні і самовираженні особистості;
- що вивчають основні розділи науки про мову;
- основні орфоепічні, орфографічні, пунктуаційні правила;
- морфологічні ознаки та синтаксичну роль частин мови;
- загальні відомості про просте речення, однорідні члени речення, пряму мову; складне речення;
- основні поняття мовлення і спілкування.

Абітурієнти повинні вміти:

- самостійно здобувати знання, працювати з навчальною літературою;
 - користуватись словниками різних типів;
 - знаходити вивчені орфограми, пояснювати їх, правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити і виправляти орфографічні помилки;
 - обґрунтовувати вживання розділових знаків за допомогою вивчених правил;
 - правильно вживати в мовленні речення, різні за будовою та метою висловлювання;
- дотримуватись норм українського мовлення.

Програма з дисципліни «Українська мова»

I Орфографія. Орфоепія. Будова слова.

1. Орфограма. Принципи українського правопису.
2. Традиційний принцип українського правопису.
3. Будова слова. Розбір слова за будовою. Способи творення слів.
4. Значущі частини слова та закінчення.
5. Порядок розбору слова за будовою.
6. Префіксальний, суфіксальний та префіксально – суфіксальний способи творення слів.
7. Складання основ та складання слів, аббревіація.
8. Перехід слів із однієї частини мови в іншу.
9. Орфограми в коренях, префіксах та суфіксах.
10. Орфограми в префіксах.
11. Орфограми в суфіксах.
12. Подвоєння букв на стиках морфем.
13. Правопис слів іншомовного походження.
14. Подовження. Подвоєння. Спрощення.
15. Чергування голосних та приголосних звуків.
16. М'який знак та апостроф.

II Морфологія

1. Іменник як частина мови
2. Правопис іменників II відміни в орудному відмінку
3. Поділ іменників на відміни та групи.
4. Відмінювання іменників.
5. Особливості правопису іменників III відміни в орудному відмінку.
6. Правопис складних прикметників разом та окремо.
7. Правопис займенників.
8. Розряди займенників за значенням. Відмінювання та правопис займенників.
9. Правопис порядкових та кількісних числівників.
10. Числівник. Розряди числівників за значенням.
11. Зв'язок числівника з іменником.
12. Особливості правопису порядкових числівників.
13. Відмінювання кількісних числівників.
14. Особливості написання кількісних числівників
15. Правопис прислівників разом та через дефіс.
16. Правопис службових частин мови. Прийменник. Сполучник. Правопис часток.

III Найважливіші відомості з синтаксису та пунктуації

1. Словосполучення і речення.
2. Види зв'язку слів у словосполученнях і реченнях. Підрядний зв'язок (узгодження, керування, прилягання). Розбір словосполучень.
3. Головні та другорядні члени речення. Двоскладне і односкладне

- речення.
4. Підмет і присудок. Додаток. Обставина. Означення.
 5. Двоскладні речення.
 6. Види односкладних речень.
 7. Повні і неповні речення. Тире у неповних реченнях.
 8. Розділові знаки при однорідних членах речення.
 9. Розділові знаки при відокремлених членах речення.
 10. Відокремлені означення. Прикладка.
 11. Звертання і вставні слова.
 12. Складне речення. Види складних речень.
 13. Складносурядне речення. Розділові знаки.
 14. Складнопідрядне речення. Розділові знаки. Види складнопідрядних речень.
 15. Безсполучникові речення. Розділові знаки в безсполучникових реченнях.
 16. Пряма мова. Діалог. Розділові знаки.
 17. Розділові знаки при прямій мові, діалозі.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гуйванюк Н.В. та ін. Тести з української мови 5-11 кл.(посібник для абітурієнтів). – К.: Видавничий центр «Академія», 2006.
2. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів. Навч. посіб. – 4-те вид., допов.- К.: Вища школа, 2003.
3. Ладоня В.О. Українська мова (посібник для підготовки молодших спеціалістів ВНЗ). Вища школа, 2001.
4. Литвин І.В., Литвин С.І. Українська мова в таблицях.. – К.: УВПК. ЕксОб, 2006.
5. Лобода В.В., Скуратівський В.Л. Українська мова в таблицях: Довідник. – К.,2008.
6. Орфографічний словник української мови. - К., 2004.
7. Скуратівський Л.В. та ін. Українська мова. Збірник текстів для переказів з творчим завданням. 11 клас.– К.: Форум, 2003.
8. Скуратівський Л.В. та ін. Тестові завдання з української мови (посібник). 5-11 клас., ТОВ «КІМО», 2002.
9. Тихоша В.І., Караман С.О. Рідна мова (підручник для гімназій, ліцеїв та шкіл з поглибленим вивченням української мови) 8-11 клас. Освіта, 2004.
10. Українська мова: Збірник диктантів для випускних екзаменів. - К., 2010.
11. Фурдуй М.І. Практикум з правопису, К.: Либідь, 2003.
12. Шевчук С.В. Українська мова. Збірник диктантів (навчальний посібник). Вища школа, 2002.
13. Ющук І.П. Практикум з правопису української мови. – К.: Освіта, 2002.
14. Яремко В., Сліпущко О. Тлумачний новий словник української мови: У 4 т. - К., 1999

Критерії оцінювання диктантів

Підсумкові диктанти перевіряють підготовку абітурієнтів, як правило, з усіх вивчених тем. При оцінюванні диктанту виправляються, але не враховуються такі орфографічні і пунктуаційні помилки:

1. на правила, які не включені до шкільної програми;
2. на ще не вивчені правила;
3. у словах з написанням, що не перевіряється і над якими не проводилась спеціальна робота;
- 4) у передачі так званої авторської пунктуації.

Виправляються, але не враховуються помилки, що спотворюють звуковий склад слова, наприклад "оперігати" (замість оберігати); "докша" (замість дошка).

При оцінюванні диктантів важливо також враховувати характер помилки. Серед помилок слід виділяти негрубі, тобто такі, які не мають істотного значення для характеристики грамотності, повторювані і однотипні помилки.

Під час підрахування помилок дві негрубі вважають за одну. Одна негруба помилка не враховується.

До негрубих відносять такі помилки:

- 1) у винятках з усіх правил;
- 2) у написанні великої букви в складних власних найменуваннях;
- 3) у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками
4. у разі, коли замість одного знаку поставлений інший;
5. у випадках, що вимагають розрізнення не і ні (у сполученнях *не хто інший, як; не що інше, як; ніхто інший, ні; ніщо інше не...*);
- б) у пропуску одного із сполучуваних розділових знаків або порушенні їх послідовності;
6. при заміні українських букв російськими.

Повторюваними вважаються орфографічні помилки в одному й тому ж слові, яке вживається декілька разів, або в корені однокореневих слів. При

підрахуванні ці помилки (скільки б їх не було) вважаються за одну.

Однотипними вважаються помилки на одне правило, якщо умови вибору правильного написання полягають у граматичних (*борються, ходить*) і фонетичних (*пісня, сміється*) особливостях слова.

Перші три однотипні помилки вважаються за одну, кожна наступна подібна помилка враховується як самостійна.

За наявності в диктанті більше п'яти поправок (виправлення неправильного написання на правильне) оцінка знижується на один бал, але таке зниження не повинно призводити до незадовільного оцінювання роботи абітурієнта. Відмінна оцінка не ставиться за наявності трьох і більше виправлень.

Диктант оцінюється однією оцінкою.